

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

חיי שרה

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק כה

(תרגום הפשוט)

יוצא לאור על ידי

„מכון לוי יצחק“

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים וארבע לבריאה

לעילוי נשמת

הור"ח ר' אילן ב"ר נח ע"ה בריל

נפטר ביום כ"ו מ"ח ה'תשס"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת קיילא מינא יהודית בת מרים תח"י בריל

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י משפחתם שיחיו

לעילוי נשמת

הרב התמים יוסף ע"ה קריימן

בן - יבלחט"א - הרה"ת ר' נחמן בער שיח' קריימן

נקטף בדמי ימיו, בן כ"ג שנה,

ביום ועש"ק, כ"ח מ"ח ה'תשע"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזשעלעס, קאליפארניע שיחיו

הי' שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:
<http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלילה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הנדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלות בשבת,

בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א. אליעזר משנה מדברי אברהם

בפרשתנו מסופר הוראת אברהם אבינו לאליעזר עבדו, אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק¹. ועל שאלת אליעזר, "אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך..."², השיב אברהם: "השמר לך פן תשיב... ה'... ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם"³.

מאוחר יותר בפרשה, כאשר מסופר⁴ על כך שאליעזר מסר את דברי אברהם לבתואל, נאמר⁵: "ויאמר (אברהם) אלי: ה' אשר... ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי...".

יש להבין: מדוע שינה אליעזר את דברי אברהם, ובמקום "ישלח מלאכו לפניך" הוא מתבטא בלשון "ישלח מלאכו אתך"⁶?

אין לומר, שזהו שינוי לשוני בלבד, שאינו משנה את תוכן הדברים, כפי שרואים בפסוקים אלו כמה וכמה שינויי לשון בדברים שמוסר אליעזר לעומת דברי אברהם עצמו⁷.

– כי כבר בפרשה קודמת⁸, מתייחס רש"י לשינוי הדומה לשינוי זה, ומסבירו: "את האלקים התהלך נח, ובאברהם הוא אומר⁵ אשר

התהלכתי לפניו, נח היה צריך סעד לתומכו אבל אברהם היה מתחזק ומהלך בצדקו מאליו". מכך מובן, שההבדל הלשוני בין "את" לבין "לפניו" מצביע על הבדל מהותי ותוכני, הטעון הסבר גם בדרך הפשט.

ולפי זה אין מובן: מדוע אין רש"י בפרשתנו⁹ מתייחס להבדל בין "לפניך" לבין "אתך"¹⁰?

הכרחי אפוא לומר, שלאחר שרש"י כבר באר לפני כן את ההבדל בין שני ביטויים אלו, ואת הסיבה לשינוי, הרי כשלומדים את הסיפור בפרשתנו כבר מובן מאליו מדוע שינה אליעזר מדברי אברהם.

ב. "אתך" לעומת "לפניך"

ויש לומר שההסבר לכך הוא:

ההבדל במשמעות בין "אתך" לבין "לפניך" הוא כפשוטו: המשמעות של "ישלח מלאכו אתך" היא שהמלאך ילך ביחד עם אליעזר ויסייע לו לבצע את השליחות בהצלחה, כדברי רש"י שהובאו לעיל, לגבי נח – "סעד לתומכו". ואילו המשמעות של "ישלח מלאכו לפניך" היא, שהמלאך ילך "בתחלה" ויבטיח מלכתחלה¹¹ את הצלחת שליחותו של אליעזר.

וזה הבדל העיקרי לגבי אופן הפעולה והצלחתה:

במקרה הראשון העיקר היא פעולתו והשתדלותו של אליעזר, והמלאך רק מוסיף

(9) וגם האברבנאל (בפרשתנו) שעמד על כו"כ שינויים

בין דברי אליעזר ודברי אברהם – לא עמד על שינוי זה.

(10) ובפרט שהשינוי ל"אתך" הוא באותו הפסוק שבו

השינוי בין נח לאברהם (שרש"י מבאר בר"פ נח).

(11) ראה גם בחיי פרשתנו (שם, טו): כי המלאך קדם

לפניו כו'. וראה ב"ד פנ"ט, י וברד"ל (ועוד) שם.

(1) כד, ד.

(2) שם, ה.

(3) שם ו"ז.

(4) שם, לג ואילך.

(5) שם, מ.

(6) כן הקשה גם באלשיך פרשתנו (שם, לג השאלה הו').

ותירוצו שרמזו בזה שהמלאך 299 אליו (ע"ש) – לכאורה

הוא ע"ד הדרוש (עניני דס' האלשיך), ואינו ע"ד הפשט.

(7) ראה רד"ק פרשתנו (שם, לו): ובשנות הדברים

האלה יש בהם שינוי מלות אבל הטעם אחד.

(8) ר"פ נח.

וכך – הן מצד אליעזר, אשר, כדברי רש"י¹⁷, „קפצה לו הארץ“, והן מצד רבקה, אשר יצאה מביתה באופן של „ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת...“.

ויש לומר, שהקדוש־ברוך־הוא דחה את ביאת רבקה אל הבאר עד לסיום תפלת אליעזר¹⁸, משום שעל ידי סימן זה, שקבע אליעזר בתפלתו, הוא יוכל לדעת שזו „היא האשה אשר הוכיח ה' לבן אדוני“¹⁹,

אך עצם הגיעה אל הבאר כבר נקבע, כאמור לעיל, אף לפני שאליעזר התפלל.

וכך גם במהלך הענינים, כאשר חפץ בתואל למנוע את השידוך, הרי אז „בא מלאך והמיתו“²⁰.

וכן בסוף הענין, כאשר רצה אליעזר שרבקה תבוא אתו מיד, בניגוד לדעתם של „אחיה ואמה“ אשר רצו ש„תשב הנערה אתנו ימים...“²¹, והפשרה היתה „נקרא לנערה ונשאלה את פיה“ – הרי מיד ענתה רבקה „אלך“²²,

והרי לכאורה: אין אנו רואים, שאליעזר שוחח אתה לפני כן על השידוך בכלל²³, כך

סיוע – „סעד לתומכו“ – כדי שהשתדלותו תצליח;

ואילו המשמעות של „ישלח מלאכו לפניך“ היא, שהמלאך מכין ומבטיח את הצלחת השתדלותו של אליעזר מלכתחלה, ולא רק מסייע לו בהשתדלותו.

ג. הצלחת השליחות הובטחה מלכתחלה

וזו היתה כוונתו של אברהם באומר „ישלח מלאכו לפניך“, שאליעזר יצליח בשליחותו, כך שהקב"ה יבטיח מלכתחלה את ביצוע השליחות כראוי, ללא מכשולים – וכך אכן היה:

החל מתחלת שליחותו, בהגיעו ל„ארם נהרים... אל באר המים“¹², לא היה אליעזר צריך להמתין כלל, כי מיד „והנה רבקה יוצאת...“¹³. ויותר מכך: לא היתה זו תוצאה של תפלת אליעזר „אקרה נא לפני היום...“¹⁴ בשלמותה, שהרי התורה אומרת¹³ „ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת...“, אף לפני¹⁵ שסיים את תפלתו¹⁶ – כבר מלכתחלה נקבע מלמעלה שרבקה תגיע מיד לאחר בואו של אליעזר.

לעילוי נשמת
ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה
מסור ונתון לעשות צדקה וחסד
בעל מעשים ומרץ ורב פעלים
הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה
בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
שגלוב
מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש
ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"
לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים
ולהכניסם בבריתו של אאע"ה
המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון
הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים
ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'
השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך
ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש
זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה
נפטר בשם טוב
כ"א תמוז ה'תשס"ו
ת' נ' צ' ב' ה'

17 שם, מב. וכן בפרש"י שם, טו.

18 ראה לקמן סעיף ז בפנימיות הענינים.

19 ל' הכתוב – שם, מד.

20 רש"י שם, נה.

21 שם, נה.

22 שם, נז"ג.

23 שהרי בפשטות לא היתה נוכחת בעת דיבורו של אליעזר עם בתואל*, וכמפורש (בנוגע לדיבורו אח"כ עם אחי' ואמה) „נקרא לנערה ונשאלה גו“. וכמוכן גם בפשטות, שכשמדברים בענין הכי חשוב לא יקראו לנערה בת ג' (אף שהיתה אז בת דעת – ראה לקו"ש ח"י ע' 69 ואילך) – ושתצא מבית אמא (ראה פרשתנו שם, כה

12 פרשתנו שם, י"א.

13 פרשתנו שם, טו. וכמ"ש בבחיי שם.

14 שם, יב ואילך.

15 ד, טרם" פירושו „עד לא“ (רש"י בראשית ב, ה.

וראה בארוכה במפרשים שם).

16 במדרש (ב"ר פ"ס, ד) איתא, שאליעזר נענה „במענה פיו“, וי"ל שזוהו בכללות, אבל כשנענה באופן ד, טרם כלה לדבר" ה"ז יותר על הנ"ל, מעלה נעלית יותר (ראה לקו"ש [המתורגם] ח"כ ע' 100; 108 ואילך) וש"ס, אבל בפשט"ם – הרי זוהי הוכחה שאינה תוצאה מהתפילה. וכפשטות הענין שיציאת רבקה מביתה היתה לפני שהתחיל להתפלל [ומ"ש רש"י (לקמן פסוק טו) „ושגודמנה לו רבקה בתפלתו“ – אין הכוונה שפעל זה ע"י התפלה, כ"א שהיתה הצלחה, קרה נס, ושגודמנה לו רבקה (באמצע) תפלתו“].

(* ומש"נ (שם. נא). „הנה רבקה לפניך קח ולך גו"ה הוא רק הבעת הסכמה (כדמוכח מאמרו „קח וקח“ – והרי לא לקחה כי עדיין).

שיהא באפשרותה להרהר בדבר, אלא נתן לה מתנות²⁴ של תכשיטים²⁵ וכו'. ולמרות זאת, מיד כאשר נשאלה אם היא מסכימה לשידוך, ענתה רבקה „אלך”, כפי שרש"י מוסיף ומפרש – „אלך, מעצמי ואף אם אינכם רוצים!” כלומר: הקדוש-ברוך-הוא כבר גרם לכך²⁶ שהיא תסכים לדבר, ללא שום השתדלות מצד אליעזר²⁷.

(ובפרש"י) – ובפרט שלא ידעו (עדיין) שאודותה מדובר! וראה שוה"ג להערה 25.

ועוד זאת: מפרש"י עה"פ „ונשאלה את פ"י” – „מכאן שאין משיאין את האשה אלא מדעתה” [היינו, שלשיטת רש"י שאלוה או (לא רק אם תלך מיד, כ"א) על כללות השידוך (וכמ"ש באברבנאל פרשתנו (שאלה הי"ח) ועוד. וראה לקו"ש שם ע' 65 ואילך)] – משמע, שגם בתואל כ' לא דיבר עמה עדיין אודות השידוך.

(24) דפשיטא שאין זה טעם מספיק להסכים על שידוך, ולילך עם איש זר, והיפך רצון אחי ואמה! (25) שם, כב (אצל הבאר). שם, נג (לאחרי דיבורו עם בתואל*).

(26) ומתורצת קושיית התוס' עה"ת (הדר זקנים) על פרש"י „וכי היתה רבקה כ"כ פרוצה ללכת בלא רשות אחי ואמה” – כי זה נפעל ע"י המלאך, ההצלחה מהוי. וראה לקמן סעיף ו.

(27) ולהעיר שגם בחזרתם אל בית אברהם, סיבב הקב"ה כך ד, ויצא יצחק לשוח בשדה ג' ותשא רבקה את עיני' ותרא את יצחק ג'” (פרשתנו שם, סג-סד) – בלי שהיה כו'.

(* אצל אין להוכיח מזה גופא שהיתה נוכחת בעת אריכות הדיבור של אליעזר שלפ"ז – כי נתינת המתנות היתה בהפסק זמן. וכדמוכח ממש"נ, ומגדנות נתן לאחיו ולאמה” ולא נזכר בתואל שבפשיטות זהו לפי שזה הי' לאחרי ש, ובא מלאך ומיתו”

וומה שרש"י כותב זה רק לאח"ז עה"פ 9, ויאמר אחי ואמה” – כי מנתינת המתנות לחוד אין הכרח שכבר מת (כמשנ"ת בלקו"ש שם הערה 9: אבל לאחרי שפרש"י ש, ובא מלאך ומיתו” מסתבר לומר. דגם אי הזכרת בתואל לפנ"ז – היא מאותו הטעם).

ד. אליעזר משנה בסיפורו מן המציאות

לפי זה יובן מדוע שינה אליעזר מדברי אברהם, ואמר „ישלח מלאכו אתך” – כי אצל בתואל לא היו מתקבלים דברים אלו „ישלח מלאכו לפניך”:

כאשר אליעזר משוחח עם בתואל ומעוניין לקבל את הסכמתו לשידוך, אין באפשרותו לספר שאברהם אמר „ישלח מלאכו לפניך”, כאשר משמעות הדברים היא, כאמור לעיל, שהענין כבר בוצע לפני כן, לפני בואו של אליעזר, וללא כל השתדלות מצדו – שאם כך, היה טוען בתואל, לשם מה כל השיחות והמשא-ומתן עמו? והרי, לדברך, כבר עשה זאת ה"מלאך" ...

לכן הוכרח אליעזר לשנות²⁸ ולומר „ישלח מלאכו אתך”²⁹.

לפי האמור לעיל יובן פרט נוסף ששינה אליעזר בדבריו ממה שהיה למעשה – אליעזר נתן לרבקה ה"נום זהב...” אף לפני ששאלה „בת מי את”³⁰, ובספרו זאת לבתואל, הרי, כדברי רש"י³¹ „שינה הסדר .. שלא יתפסוהו בדבריו ויאמרו היאך נתת לה ועדיין אינך יודע מי היא”:

אליעזר נתן לרבקה את המתנות לפני שידע „מי היא”, משום שביודעו את דברי אברהם

(28) להעיר מפרשה שלפנינו (וירא יח, יג – ובפרש"י ומפרש"י) ואכ"מ.

(29) ואין להקשות איך אמר אליעזר בשם אברהם דבר שלא אמרו – כי נוסף שמפורש בפרש"י הטעם (וההיתר) שאליעזר „שינה הסדר .. שלא יתפסוהו בדבריו” (כדלקמן בפנים), הרי בנדוד"ד מלכתחילה לא הי' ענין של שנוי, כ"א רק שלא סיפר כל הענין [כי „ישלח מלאכו לפניך” מולג ג"כ שישלח מלאכו אתו לסייע אותו בכל פעולותיו, כמובן בפשטות. וראה גם בחיי שבהערה 11]. וימתק יותר ע"פ המבואר לקמן סעיף ה.

(30) פרשתנו שם, כב-כג.

(31) שם, מז.

בזמן הגלות מסבה לו – זועק יהודי: „כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא”¹², כל מה שבעה"ב זה הקב"ה אומר צריך לעשות, „חוץ מצא”, חוץ מלהישאר עוד רגע ח"ו במצב של „צא”, מחוץ לשולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: „שלח נא ביד תשלח” – בשנת ובתחלתה „יד תשלח” – והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט עלידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה אור ולקוטי תורה כל חלקיהם עד סיומם. שע"י לימוד התורה בענינים אלו, ממהרים עוד יותר את המשכה בפועל].

כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – „כל ימי חיך להביא לימות המשיח“: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ב„להביא לימות המשיח“. לא רק „לרבות“ (כפי שכתוב בכמה מקומות), שהוא (השליח) עומד ומחכה שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – „להביא“, הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא „לימות המשיח“ לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר המשיח הוא „בחזקת משיח“⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של „משיח ודאי“⁵ וכו').

והכוונה בפשטות היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, ע"י שהוא מסביר את ענינו של משיח, כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ, באופן המתקבל אצל כל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – ע"י לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכאן"א מישראל, בלי יוצא מן הכלל.

. . . ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח (מגיד דבריו ליעקב גו"י¹¹)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמותו ומהותו בעצמו, כביכול, הוא משיח צדקנו]: „שלח נא ביד תשלח“ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק, שמא הקב"ה רוצה להחזיק את ישראל עוד רגע אחד בגלות, למען גודל הנחת רוח וההנאה שהעבודה

„ישלח מלאכו לפניך“, ובמיוחד בראותו ש„טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת“ ושהתנהגותה היא בהתאם לסימן, הרי אליעזר כבר הבין וידע שה„מלאך“ הבטיח זאת כבר לפני כן, ולכן היה בטוח ש„הצליח הקדוש-ברוך-הוא דרכו“³², לעומת זאת, בספרו זאת לבתואל, שכלפיו הוא שינה מדברי אברהם, „ישלח מלאכו לפניך“ ואמר „ישלח מלאכו אתך“, אין מקום לוודאות כזאת, עד כדי נתינת מתנות לנערה לפני יודעו „מי היא“, ולכן – „שינה הסדר .. שלא יתפסוהו בדבריו .. היאך נתת...“.

ה. הצלחה – „מה' יצא הדבר“

אמנם, בפשטות ובגלוי לא סיפר אליעזר לבתואל את הפרט של „ישלח מלאכו לפניך“, אך הוא רמז לכך בהוסיפו את המילים „ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך“, שאינן נמצאות במפורש בדברי אברהם, ועל ידי כך הוא הקטין את השינוי. וכן בספרו על תפלתו הוא מוסיף על לשון תפלתו¹⁴ את המילים „ה' .. אם ישך נא מצליח דרכי...“³³.

ההסבר לכך הוא:

המשמעות האמיתית של הצלחה היא כאשר הקב"ה נותנה לאדם³⁴, ולא כאשר האדם מצליח באמצעות יגיעה. כנאמר אצל יוסף³⁵ „ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח .. ה' מצליח בידו .. ואשר הוא עושה ה' מצליח“. בכך הדגיש אליעזר „וה'“³⁶ הצליח דרכי.

(32) ל' רש"י שם, כג. וברש"י שם, כא: משתומם ומתבהל על שראה דברו קרוב להצליח.
(33) שם, מב.
(34) ראה אוה"ת וישב רעה, א"ב (ושם כרך ז תתתלט, ב).

(35) וישב לט, ב"ג. שם, כג (וראה בארוכה לקמן ע' 245 ואילך).

(36) פרשתנו שם, נו. ועד"ז שם, כא. לשון רש"י

הצלחה זו היא יותר מן ההישג של „יגעתו ומצאתי“³⁷. אמנם, גם „מצאתי“ אינו ביחס למאמץ וליגיעה, כפי שמדייקים שהלשון „מצאתי“ – מציאה – מצביעה על מציאה הבאה בלי השתדלות, אלא בטרחה מועטת ביותר של הרמת המציאה, אך בכל זאת, הפעולה של „יגעתו“ היא המביאה ומחייבת את התוצאה „מצאתי“³⁸.

ואילו הענין של „הצלחה“ אמיתית אינו תלוי כלל בעבודת האדם, אלא הוא מתנה מלמעלה³⁹.

לפי זה יוצא, שהוספת המילים „ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך“ רומזת לאותה משמעות של „ישלח מלאכו לפניך“, כי „הצלחה“ היא מתנה מלמעלה.

ולכן, כאשר הדגיש אליעזר לבתואל כיצד תפלתו „אם ישך נא מצליח דרכי“ התמלאה, ו„אני טרם אכלה לדבר... והנה רבקה יוצאת...“⁴⁰, אמר בתואל מיד⁴¹ – „מה' יצא הדבר לא נוכל לדבר אליך רע או טוב“: דבר זה נעשה לגמרי מלמעלה, בדרך של הצלחה, כך שאדם אינו יכול לשנות זאת⁴².

שבהערה 32. ועוד. ובאוה"ת שם: ענין ההצלחה נזכר באליעזר .. ונז' שם כמה פעמים.

(37) מגילה ו, ריש ע"ב.

(38) ראה גם לקו"ש ח"ג ס"ע 117 ואילך.

(39) ראה אוה"ת שם „כי הצלחה הוא ענין מזו"ע" ש וראה לקו"ש [המתורגם] ח"ט ע' 415 ואילך בענין „שערי הצלחה“ (ע"פ המשך תער"ב ח"ב ע' א'קכג ואילך).

(40) פרשתנו שם, מה.

(41) שם, נ.

(42) ע"פ המבואר באוה"ת שם „ששורש ההצלחה ממולא .. שמשם בא השפע במהירות בלי עיטובים ודינים“ – יומתק

(* עפ"ז יומתק אמרו „והרי“ – ד"כ"מ שנאמר וה' הוא ובית דינו“ (רש"י יורא יט. כד) – דגם הב"ד שלמעלה הצליח דרכו. ובמילא „בא השפע .. בלי עיטובים ודינים“.

וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של „נצח“: נ’ – גילוי שער הנוֹן, צ’ – שנת הצדיק (כפי שבנ”י קראו לשנה זו) וח’ – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁶).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ”ל), ואעפ”כ עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: ע”פ הידוע ש”בכל דור ודור נולד א’ מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל⁷”, א’ הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי”ת וישלחו כו”⁸, וע”פ הודעת כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל העבודה – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה”שלח נא ביד תשלח”⁹, השליחות של כ”ק מו”ח אדמו”ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש**, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

... מזה ישנה ההוראה בפועל שיש להסיק בעמדתנו עתה בהתחלה ובפתיחה של „כינוס השלוחים העולמי“:

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כאו”א מישראל מתבטאת בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

זאת אומרת: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו –

לבני משם” – מובטח שתימצא אשה אשר תבחר ללכת עם אליעזר⁴⁵.

ז. **”יפה שיחתן של עבדי אבות...”**

יש לומר, שזהו אחד ההסברים⁴⁶ למאמר חז”ל⁴⁷, ”יפה שיחתן של עבדי אבות .. מתורתן של בנים”. לגבי „תורתן של בנים” קיים הכלל ש”הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים”⁴⁸, בעניני תורה ומצוות אין נלקחת מהאדם הבחירה. ואילו בשליחותו של אליעזר היתה הנהגה של „ישלח מלאכו לפניך” באופן של „הצליח דרכך” – ההצלחה הובטחה מלמעלה ושללה את הבחירה⁴⁹, כי „יפה .. עבדי אבות מתורתן...”.

אך לשם כך יש צורך בשני תנאים:

(א) להיות „עבדי אבות” – עבד שאין לו מציאות בפני עצמו כלל, – יש לו מציאות והוא מסוגל לפעול ואפילו רבות וגדולות, אך כל מציאותו תלויה במציאותו של האדון⁵⁰ – מה שקנה עבד קנה רבו⁵¹.

(ב) בנוסף לכך דרושה „שיחה” – „אין שיחה אלא תפלה”⁵² – הכרה ברורה של האדם שאין

45 להעיר מפני דוד (להחיד”א) פרשתנו אות כא.

46 ראה בארוכה ביאור מחז”ל זה ע”ד החסידות –

אוה”ת פרשתנו קבו, ב ואילך. ועוד.

47 רש”י פרשתנו שם, מב (מב”ר פ”ס, ה. ושם: עבדי

בתי אבות).

48 ברכות לג, ב. וש”נ.

49 ראה לקו”ת במדבר (טו, א”ב. וש”נ) אודות הנהגת

הקב”ה (לפעמים), „להטות לב בני אדם לטובה”. ע”ש.

50 ראה בארוכה ד”ה ומקנה רב (ומאמרים שלאח”ז)

בהמשך תרס”ז.

51 פסחים פח, ב. קידושין כג, ב. וראה רשב”א

קידושין שם, שמלכתחילה נקנה לרבו.

52 ברכות כו, ב. ע”ז ז, ב. וראה אוה”ת פרשתנו קבט,

א ואילך.

ו. **אברהם מבטיח „ולקחת אשה...”**

לפי זה יובן דבר התמוה, לכאורה, בדברי אברהם:

כאשר שאל אליעזר², „אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי...”, „השיב לו אברהם³, „השמר לך... ה’ אלקי השמים... ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם” – הקדוש-ברוך-הוא ישלח את מלאכו, ולכן, מובטח ש„ולקחת אשה לבני משם”.

ואין מובן: כיצד יכול אברהם להבטיח בוודאות לאליעזר „ולקחת אשה לבני משם”, כאשר הדבר תלוי ברצונה ובבחירתה של האשה, ובמיוחד כאשר אברהם בעצמו ממשיך ואומר מיד לאחר מכן „ואם⁴³ לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבועתי זאת...”?

אלא, זהו החידוש של „ישלח מלאכו לפניך” – עזרה זו באה מ”מקום” שהיא „לפני”, הנעלה מיגיעת האדם, ומשום כך ההצלחה בכך אינה תלויה בהשתדלות ובמעשה של האדם, וכן מצד שני, רצונו של אדם אינו יכול „להפריע” להצלחה זו.

אמנם, קיימת בחירה לאדם⁴⁴, ולכן ישנה, לכאורה, אפשרות של „ואם לא תאבה האשה...”, אך למרות כל זאת ברור, שההצלחה תתבצע בפועל⁴⁴, „ולקחת אשה

המשך לשון בקשת אליעזר „אל תאחרו אותי והיי* הצליח דרכי”.

[ומה שאמרו „ונשאלה את פי” (ולא הסכימו תיכף) – כי לאחר שלא הסכים אליעזר ליתן זמן לרבקה, לפרנס את עצמה בתכשיטים” אע”פ ש”לא יעשה כן”, כי „נותנין לבתולה כו” (רש”י שם, נה) – ה’ אצלם ספק באמיתיות דברי אליעזר (בארוכה – בלקו”ש ח”י ע’ 68)].

43 פרשתנו שם, ח.

44 להעיר ממש” הרמב”ם (הל’ תשובה ספ”ז) „שלא גזר על איש פלוני .. כל אחד ואחד .. אילו לא רצה כו”.

החידוש שנתוסף במיוחד בזמן האחרון בעבודת השליחות: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה**. . . שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק עוד פרט (או כלל) בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי בתורה – הכנה לביאת משיח צדקנו – שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

וכפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים והשבועות האחרונים): ע"פ הודעת חז"ל¹ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"²), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שהמטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי מתבטאת בנקודה זו: להתדבר ביחד ולקבל החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן שלנו: קבלת פני משיח צדקנו.

. . . כמדובר לעיל, הודיע כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה, ועומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני³) ש"הגיע זמן גאולתכם", כפי שנראה בזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁴, בפרט במדינות הערביים.

. . . ורואים בפועל איך שנפעל ה"ילחום מלחמת ה"⁵ וינצח בכמה

לקוטי

ביכולתו לסמוך על כוחותיו שלו, אלא הוא מוכרח להתפלל לקדוש-ברוך-הוא.

ועל ידי התבטלות מוחלטת זו נעשים כלי⁵³ ל"שלה מלאכו לפניך ולקחת...", בדרך של הצלחה.

ח. הצלחה בשליחות מובטחת בתנאים אלו

אמנם "שיחתן של עבדי אבות" נעלית מ"תורתן של בנים", אך "שיחתן של עבדי אבות" נקבעה גם ב"תורתן של בנים", זוהי פרשה שלמה בתורתן.

מכך מובן, שגם הבנים מסוגלים להגיע למעלה זו ולהיות כ"עבדי אבות".

וזהו ההוראה למעשה הנלמדת מ"פרשה של אליעזר", ובמיוחד עבור אלו שזכו לעסוק בשליחותם של ה"אבות" שבכל דור ודור – רבותינו נשיאינו – בעבודה של חיוזק היהדות והרבצת התורה, כולל "יפוצו מעיינותיך חוצה":

יש הסוברים ששליחותם היא בעשייה בלבד, אך אין הם אחראים כלל לתוצאות של פעולותיהם. השליח מוכן להתמסר לשליחותו, בכל כוחו⁵⁴, עד אשר אין לו מנוחת הנפש, לא הוא ולא בני ביתו, בהיותו טרוד כל היום במילוי השליחות.

חיי שרה

אך לדעתו, אין הוא אחראי על הזולת, שעליו הוא חפץ להשפיע. אדם זה הוא בעל בחירה חפשית, ואי אפשר להכריחו, לכאורה, לנהוג להיפך מרצונו (הגלוי)!

על כך נלמדת ההוראה מפרשתו של אליעזר, שכאשר מתנהגים באופן של "עבדי אבות" – התבטלות מוחלטת, כעבד לאדונו, וביחד עם זאת מתפללים לקדוש-ברוך-הוא להצליח במילוי השליחות – הרי אז מובטח ש"ה'... ישלה מלאכו לפניך" ו"הצליח דרכך": הקדוש-ברוך-הוא מבטיח לו הצלחה בשליחותו, ובמשך כל השליחות: הן בהליכתו, הן במקום השליחות עצמו, והן בשוכו ממקום השליחות, מן הפרט המסויים שבה⁵⁵ –

ואז "ולקחת אשה" – זו כנסת ישראל – ומקריבים אותה אל "אשה", אל הקב"ה, על ידי שמעוררים עוד יהודי ועוד יהודי ומאירים אותו עד להפיכתו ל"גר להאיר", לשליח של אינו שבשמים.

וכפי שפוסק הרמב"ם, שלמרות שענין הבחירה החפשית הוא "עיקר גדול" ו"עמוד התורה והמצוה"⁵⁶, בכל זאת: וכבר⁵⁷ הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין.

(משיחות ש"פ חיי שרה תשמ"ב, כ' מרחשון תשמ"מ)

55) ראה הערה 27. – והרי גם בחזרת אליעזר מארם אמר, "ואלכה לאדוני" ובבואו לא"י, "ויאמר העבד הוא אדוני".

ועפ"ז מתורץ העתקת רש"י מהפסוק גם תיבת "העבד" (לקמן כד, סו).

56) רמב"ם הל' תשובה פ"ה ה"ג.

57) שם פ"ז ה"ה.

53) להעיר גם מהמשך תע"ב ח"ב ע' אקבד (נעתק בלקו"ש שבהערה 39 הערה 40).

54) במכש"כ מפועל בעניני הרשות (רמב"ם סוף הל' שכירות. טושו"ע חו"מ סו"ס שלו. טו"ע אדה"ז שם הל' שאלה ושכירות כו' סעיף כ. וראה לקו"ש [המתורגם] חכ"ה ע' 158 ואילך).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הוספה בשורת הגאולה

ה.

פון חכמה בינה ודעת.

און היות אז דאָס איז די עבודה פון דעם זמן, איז מובן אז דאָס איז שייך צו יעדער אידן אָן אויסנאָם כלל.

. . . ועוד ועיקר: וויבאלד אז מ'האָט שוין פאַרענדיקט די עבודת השליחות – קומט צוגיין יעדער שליח צו דעם משלח האמיתי, דער אויבערשטער, און איז מודיע: עשיתי את שליחותי, און איצטער איז געקומען די צייט אז דו כביכול זאָלסט טאָן דיין שליחות [וואָס אויך דער אויבערשטער איז אַ שליח (מגיד דבריו ליעקב גו"11)], און צוזאַמען מיט די עשר ספירות – איז עצמות ומהות אליין כביכול משיח צדקנו: „שלח נא ביד תשלח" – שיק אונז משיח צדקנו בפועל ממש!

און אפילו אויב עס קען נאָך זיין אַ ספק אז דער אויבערשטער וויל האַלטן אידן נאָך אַ רגע אין גלות צוליב דעם גודל הנחת רוח והנאה וואָס די עבודה אין גלות פאַרשאַפט אים – שרייט אַ איד: „כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"12, אַלץ וואָס דער בעה"ב זה הקב"ה זאָגט דאַרף מען טאָן „חוץ מצא", צו בלייבן נאָך אַ רגע ח"ו במצב פון „צא" בחוץ פון שולחן אביהם, מען בעט און מען מאָנט כביכול באַ דעם אויבערשטן: „שלח נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה „יד תשלח" און ברענג שוין די גאולה האמיתית והשלימה!

און צוזאַמען מיט שלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) האָט מען גלייך די שלימות הנישואין – שיר השירים – פון ישראל וקוב"ה [ובפרט דורך דעם וואָס מ'נעמט אָן אויך די החלטה טובה צו לערנען גאַנץ ספר תורה אור ולקוטי תורה כל חלקיהם עד סיומם. וואָס דורך לימוד התורה בענינים אלו, איז דאָס נאָכמער ממחר די המשכה בפועל].

(משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מרחשון, מבה"ח כסלו תשנ"ב)

(11) תהלים קמו, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.
(12) פסחים פו, ב.

וזהו גם א' הטעמים להדפסת קונטרס עץ החיים בהוצאה מיוחדת וחלוקתו לכאו"א מאנשים נשים וטף בסיום וחותם יום ההולדת כ"ף מרחשון (התחלת ערב שבת זה) . . . כדי להדגיש שכל הדברים האלה נמשכים בתקפם ובשלימותם (וביתר שאת) ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ה"מנהל-פועל" דשיבת תומכי תמימים, ובפרט לאחר מלאות ארבעים שנה להסתלקותו, ש"קאי איניש אדעת' דרבי"1, ובמילא נשלמה כבר העבודה דדור השלישי (לאדנ"ע), דור הגאולה, „ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו"2.

. . . ויה"ר שההוספה בלימוד והפצת תורת החסידות, ביחד עם ההוספה בלימוד נגלה דתורה, שכמה עניני נגלה דתורה נמצאו במאמר זה, והפצת התורה והיהדות, כולל ובמיוחד ע"י הקמת מוסדות חדשים, וביסוס וחיזוק והרחבת המוסדות הקיימים, בתי תורה, בתי תפלה (עבודה) ובתי גמילות-חסדים – ימהרו ויזרזו ויביאו תיכף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יאמרו ליצחק דוקא „כי אתה אבינו"3 – „תולדות יצחק".

ובהדגשה יתירה מצד השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – ששמו השני (סיום וחותם שמו) יצחק, אשר, עוד בזמנו העיד שנשלמו כל עניני העבודה, גם „צחצוח הכפתורים"4, ולכן ציוה (ונתן כח) „עמדו הכן כולכם"5 לקבל פני משיח צדקנו, ועאכו"כ בימינו אלה.

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין

(1) ע"ז ה, רע"ב.
(2) הושע ו, ב. וראה מצו"ד עה"פ.
(3) ישעי' סג, טו. שבת פט, ב.
(4) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
(5) אג"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט.

און אַרויסנעמען אַלע אידן פון גלות!

. . . דערפון האָט מען די הוראה בפועל וואָס מ'דאַרף אַרויסנעמען שטייענדיק איצטער באַ דער התחלה ופתיחה פון דעם "כינוס השלוחים העולמי":

לכל לראש – דאַרף מען אַרויסקומען מיט אַ הכרזה והודעה צו אַלע שלוחים, אַז די עבודת השליחות איצטער און פון יעדער אידן באַשטייט אין דעם – אַז מ'זאָל מקבל זיין פני משיח צדקנו.

דאָס הייסט: אַלע פרטים אין דער עבודת השליחות פון הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, דאַרפן זיין דורכגענומען מיט דער נקודה – ווי דאָס פירט צו קבלת משיח צדקנו.

ווי אונטערשטראַכן אין דעם נושא הכינוס – "כל ימי חיך להביא לימות המשיח"¹⁰: אַלע עניני עבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) דאַרפן זיין דורכגענומען מיט "להביא לימות המשיח", ניט בלויז "לרבות" (ווי עס שטייט בכ"מ), אַז ער (דער שליח) שטייט און וואַרט ביז משיח וועט קומען און דעמולט וועט ער אין דעם איינטייל נעמען און דערפון הנאה האָבן וכו', נאָר – "להביא", ער טוט כל התלוי בו צו ברענגען "לימות המשיח" לשון רבים, ניט בלויז די התחלה פון איין טאָג נאָר פון ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (און ניט נאָר ווען משיח איז "בחזקת משיח"⁵, נאָר אַלע ימות המשיח – אויך די שלימות פון "משיח ודאי"⁵ וכו').

ובפשטות מיינט דאָס – אַז פון דעם כינוס השלוחים דאַרף מען קומען און להביא החלטות טובות ווי יעדער שליח דאַרף זיך אַליין צוגרייטן און צוגרייטן אַלע אידן במקומו ובעירו וכו' צו מקבל זיין פני משיח צדקנו, דורך דעם וואָס ער איז מסביר דעם ענין פון משיח כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן המתקבל צו יעדערן לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – דורך לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן

(10 ברכות פ"א מ"ה.)

ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארו"ל⁶ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני⁷ "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך, ש"מלך המשיח . . . עומד על גג בית המקדש⁸ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון תנש"א)

(6 ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.

(7 ישעי' רמז תצט.

(8 להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

ו.

ויהי רצון, שכיון שבימינו אלה נשלמו כל מעשינו ועבודתינו בכל פרטי הענינים דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חיי שרה שכולן שוין לטובה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכפתורים¹, ועומדים מוכנים² לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלאחרי זה עברו עוד עשיריות שנים שבהם צעקו בני"י עד מתי (וואָס דאָס דאַרף דאָך אויך האָבן אַ שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(ממאמר ויהיו חיי שרה תנש"א – ספר המאמרים מלוקט ח"ה ע' 60)

(1 שיחת שמה"ת תרפ"ט.

(2 ראה אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ריש ע' רעט.

מח.

דער חידוש אין דער עבודת השליחות וואָס איז צוגעקומען במיוחד בזמן האחרון: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה . . אַ חידוש כללי ועיקרי וואָס איז ניט בלויז נאָך אַ פרט (אָדער אַ כלל) אין דער שליחות, נאָר אַן עיקר און אַן ענין כללי ביותר, ביז דעם ענין הכי כללי אין אידישקייט – הכנה לביאת משיח צדקנו – וואָס נעמט אַרום אַלע נקודות ופרטים פון דער עבודת השליחות.

ווי מ'האָט שוין גערעדט מערערע מאָל (ובפרט אין די לעצטע חדשים און וואָכן): לויט דער הודעה פון חז"ל¹ אַז ס'איז שוין „כלו כל הקיצין“, און די הודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אַז מ'האָט שוין אויך תשובה געטאָן, ביז אַז מ'האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני עבודה (אפילו „צופוצן די קנעפּ"2), און מ'שטייט גרייט צו קבלת פני משיח צדקנו – איז איצטער די עבודה און שליחות: צו זיין גרייט בפועל צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממשי!

דערפון איז מובן, אַז אין דעם באַשטייט די מטרה פון דעם היינטיקן כינוס השלוחים העולמי: צו זיך צוזאַמענרעדן און אַרויסקומען מיט החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, ווי צו אויספירן די שליחות מיוחדת פון דעם איצטיקן זמן: קבלת פני משיח צדקנו.

. . . מ'האָט גערעדט פריער, אַז כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האָט מודיע געווען, אַז מ'האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני העבודה, און מ'שטייט שוין גרייט, „עמדו הכן כולכם“, צו מקבל זיין פני משיח צדקנו.

ווי מ'זעט דאָס אויך (כמדובר כמ"פ) אין דעם וואָס אין די מאורעות העולם ווערן מקויים כמה סימנים אויף דער גאולה, אָנהויבנדיק פון דעם סימן (אין ילקוט שמעוני³) אַז „הגיע זמן גאולתכם“ פון דעם וואָס

„מלכיות מתגרות זו בזו“⁴, בפרט אין די מדינות הערביים.

. . . און מ'זעט בפועל ווי עס איז געוואָרן און עס ווערט דער „ילחום מלחמת ה"5 וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. און נצחון איז אויך מלשון נצחיות, פאַרבונדן מיט דעם גילוי פון „נצח": ג' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצדי"ק (ווי אידן האָבן אָנגערופן דעם יאָר), און ח' – דער גילוי פון משיח צדקנו, וואָס איז פאַרבונדן מיט מספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁶).

דערפון איז פאַרשטאַנדיק, אַז וויבאַלד די שלוחים האַלטן שוין פון לאַנג נאָך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, און פון לאַנג נאָך אמצע עבודת השליחות, ביז אַז מ'האָט שוין מסיים געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ איז די גאולה האמיתית והשלימה נאָך ניט געקומען בפועל ממש – דאַרף מען זאָגן אַז ס'איז נאָך געבליבן עפעס צו טאָן וואָס וועט ברענגען די גאולה בפועל.

און דאָס איז: ע"פ הידוע אַז „בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל“⁷, „א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"8, וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, דער איינציגער שליח שבדורנו, דער איינציגער משיח שבדורנו, אַז מ'האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט – איז פאַרשטאַנדיק אַז ס'הויבט זיך אָן מקויים ווערן דער „שלח נא ביד תשלח“⁹, די שליחות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר. און דערפון איז מובן, אַז די איינציקע זאַך וואָס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז: צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממשי, בכדי ער זאָל קענען מקיים זיין שליחותו בפועל

(4) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(5) רמב"ם הל' מלכים פי"א ה"ד.

(6) סוכה נב, ב.

(7) פי' הברטנורא למגילת רות.

(8) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שו"ת פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(9) שמות ד, יג.

(1) סנהדרין צו, ב.

(2) ראה שיחת שמה"ת תרפ"ט.

(3) ישע"י רמז תצט.